

ІВАН ЮГАСЕВИЧ ТА ОЗДОБЛЕННЯ КИРИЛИЧНИХ РУКОПИСНИХ КНИГ

УДК 75.057 “17/18”

Владислав ГРЕШЛИК,
Пряшівський університет, Словаччина

Анотація. У статті йдеться про відомого церковно-громадського діяча, переписувача літургійних книг Івана Югасевича, руці якого могло належати біля 60 різного характеру рукописних книг. Автор робить спробу доповнити відомості про художню спадщину І. Югасевича, аналізуючи авторські приписки до переписаних ним книг. Текст статті є складовою частиною проекту VEGA 1/0063/08.

Ключові слова: оздоблення, рукописні книги, кирилиця, ілюстрування.

Життя та діяльність Івана Югасевича [1] були відносно довгий час поєднані з малим селом Прикра неподалік Свидника на словацько-польському кордоні. Там він народився, був дяком, переписував літургійні книги, складав пісенники, записував усну народну словесність [2].

З точки зору церковної організації Прикра століттями належала до греко-католицької парафії Бодружал [3]. За рукописним схематизмом Маковицького собора в 1752 р. священником в с. Бодружал був Іван Коцакович [4], згодом, в 1792 р., Петро Подгаєцький [5, 62], якого згадують і в 1806 р. [6]. Саме з ними тісно пов'язаний й Іван Югасевич, який в 1776 році став фундатором й нині існуючої дерев'яної церкви св. Архангела Михаїла. Свідчать про це слова, вирізьблені на завітарному брусі [7]. Він, як неординарна на свій час та середовище людина, проявляв свої здібності справді в багатьох галузях діяльності. Дуже правдоподібно, що був причетним до створення ікон у рідному й навколишніх селах. Та за кількістю створених і збережених пам'яток ясно, що І. Югасевич все ж таки найактивніше працював над переписуванням літургійних книг [8, 138] та їхнім оздобленням й ілюструванням [9].

Можливі контакти замовників (в тому числі й І. Югасевича) іконостаса в прикрянську церкву з іншими регіонами відображують намісні ікони, коли аналогічні до них пам'ятки XVIII ст. знаходяться не лише в низці сіл Східної Словаччини,

але також на південно-східних теренах теперішньої Польщі та в Західній Україні. У Словаччині такі ікони могли тоді з'явитися й завдяки монахам-василіянам, які брали дуже активну участь в оздобленні греко-католицьких церков колишньої Мукачівської єпархії [10, 56-66]. Близьке рішення живописних та різьбярських частин застосоване в близькій Миролі, але й у більш віддаленій Кальній Розтоці [11], що вказує на правдоподібні спільні орієнтири чи споріднене мистецьке середовище. Крім цього, низка іконостасів та настінних розписів в стилі рококо в близькій околиці с. Прикра – Бодружал (іконостас 1794 р., настінний розпис кінця XVIII ст.), Кожани (настінні розписи 1793 та 1797 рр.), Раківчик (ікона «Страшного суду» на полотні 1785 р.), Кожухівці (настінний розпис 1785 р.) та Нова Полянка (настінний розпис, приблизно 1780-1797 рр.) натякають на ще одне джерело натхнення І. Югасевича – творчість майстра, який, виходячи з датувань, працював у цьому регіоні протягом чи не 15 років.

Іван Югасевич прожив в с. Прикра з перервами на навчання у Львові 53 роки. За той час переписав, мабуть, понад сорок книг, призначених переважно для літургійного користування. Книги він переписував і після переїзду в с. Невицьке, що дає підстави для припущення, що його руці могло належати біля 60 різного характеру рукописних книг. На жаль, відомості про багато з них не збереглися. Наперекір тому, що книги Івана Югасевича досліджують вже понад 90 років, його художня спадщина, що доповнює й супроводжує їхні тексти, по суті, все ще недостатньо вивчена.

Цікаво було би детальніше знати й думку мовознавців про те, до якої міри він при переписуванні керувався текстом книг, друкованих в Україні, звідки безперечно походять взірці, якими користувався при створенні своїх рисунків.

До книг, які рясно ілюстровані численними композиціями на весь лист, заставками та кінцівками належить «Акафіст» 1788-1789 рр. [12], створений в с. Прикра. Саме цій пам'ятці, передусім з'ясуванню, звідки походять взірці для малюнків, присвячені наступні рядки.

Процес переписування можна простежувати етап за етапом на основі авторських приписок, де наведені дати створення окремих частин манускрипта [13]. Всі малюнки, виконані темперою на папері з домінуючою роллю контурного рисунку пером, попри свою простоту виконання, вражають гармонійним поєднанням всіх візуальних елементів – тексту й живопису.

Малюнки на весь лист поміщені на лівій половині розвороту книги. Крім першого, всі інші малюнки на протилежній сторінці супроводжують заставки.

Вступною ілюмінацією на весь лист являється «Христос в мандорлі». Христос зображений у позі, яка для Нього характерна в «Преображенні» [14]. Якщо почерк у текстовій частині простий, стриманий й автор старається дотримувати правильне написання окремих літер, то в рисунку фігури він вільніший, мало зважає на анатомію тіла.

«Христос Емануїл на троні» та орнаментальна заставка з ініціалом Марії – перша пара малюнків [15]. Для зображення Христа, де в німбі чомусь «ООН», авторові взірцем слугує композиція Никодима Зубрицького 1699 р. [16]. Орнаментальна заставка з ініціалом Марії віддзеркалює образне та графічне рішення почаївського «Службника» 1744 р. [17].

Основою для «Коронування Діви Марії» [18] могла послужити гравюра унівського «Часослова» 1691 р. [19], львівських «Акафістів» 1699 р. [20] чи інші подібні видання. Не виключено, що І. Югасевич знав й аналогічні почаївські друки XVIII ст. [21] Заставка є варіантом попередньої. «Коронування Діви Марії» із ще одним варіантом першої заставки повторюється й перед «Акафістом св. Трійці» [22].

«Благовіщення» із заставкою, на котрій монах в орнаментальному обрамленні [23], наслідує «Благовіщення» львівських «Акафістів» 1699 р. [24] «Архангел Михаїл» з орнаментальною заставкою з ініціалом Марії [25] близький до гравюри з київських «Акафістів» 1706 р. [26].

У малюнку «Св. Варвари» з орнаментальною заставкою [27] поєднані два іконографічні варіанти, де в одному меч лежить під ногами святої, що держить в руках мученицький хрест та келих [28], а в другому – в руках меч та гілка пальми [29].

Основою для «Успіння Богородиці» за західною іконографією (орнаментальна заставка з ініціалом Марії [30]) стала гравюра І. Філіповича до львівського «Літургікону» 1759 р. [31], тільки місце Успенської церкви у Львові заняла набагато простіша ротондоподібна сакральна споруда й щезли могутні рокайлеві мотиви.

Малюнок «Собор св. апостолів» (заставка «Христос Пантократор» з орнаментикою [32]) спирається на взірці з гравюр київських акафістів 1706 р. [33] чи «Молитвослова» 1707 р. [34].

Для малюнка «Св. Миколая» (заставка «Богородиця Милування» з орнаментом [35]) автор міг керуватися гравюрою з

київських акафістів 1754 р. [36] «Розп'яття» (заставка «Спас в славі» [37]) цікаве тим, що використовує менш частий взірць з вершником Лонгіном [38]. «Богородиця Одигітрія» (заставка – вазон з квітами та пташкою [39]) – тип найчастішого зображення не лише в гравюрах, але й в іконах. До західного типу «Воскресіння Христа» (заставка «Коронування Діви Марії» [40]) І. Югасевич міг скористатися гравюрами львівського «Євангелія» 1636 р. [41] та київських «Акафістів» 1706 р. [42].

«Христос Пантократор на троні» (заставка «Спас в славі» [43], де в написі до тексту винятково для цілого рукопису застосовані прості елементи в'язі, яких нема у взірці) та «Богородиця Одигітрія з архангелами» (заставка «Богородиця Милування» з орнаментом [44]) повторюють такі ж гравюри Н. Зубрицького до львівських акафістів 1699 р. [45] Для «Покладання в труну» (заставка «Христос Пантократор» [46]) основою взята гравюра Геронтія 1731 р. [47].

До ілюмінацій «Ангел Хранитель» із заставкою, де зображений ангел з орнаментом [48], «Св. Іван Хреститель» з орнаментальною заставкою з ініціалом «IHS» [49], «Св. Онуфрій» (заставка із зображенням монаха з орнаментом [50]), «Зняття з хреста» (заставка «Христос Пантократор» [51]) та «Христос Страждущий» (орнаментальна заставка з ініціалом Марії [52]) нам, на разі, не вдалося знайти близькі аналогії.

Заставки, які не поєднані з ілюстраціями на весь лист: орнаментальна з ініціалом Марії, з ініціалом «IHS», вазоном з квітами. «Христос Виноградар» [53] спирається на гравюру Н. Зубрицького 1699 р. [54]. Виходячи з порівнянь ілюстрацій в рукописній книзі та їхніх взірців в українських друкованих виданнях, приходимо до висновку, що Іван Югасевич більш впевнено почував себе в декоративно-площинних малюнках, ніж у фігуральних мотивах. Він був непослідовним у написанні відповідних скорочень, імен та інших текстів, які звикли бути на зображеннях візантійсько-слов'янської традиції. Такі тексти та написи відсутні й на іконах прикрянської церкви, іконографія та композиція яких спрощена так само, як ілюстрації в «Акафісті» І. Югасевича. Виходить, що наведений підхід до цієї частини зображень був у тому часі, принаймні в регіоні Маковиці, вже загальноприйнятим.

Вплив ілюстрацій західних і східних графіків та друкованих книжкових видань на розвиток українського іконопису,

його іконографічний діапазон, вже відносно добре досліджений [55]. Маємо надію, що невдовзі подібна ситуація настане і у стосунку до українських кириличних рукописних книг та їхнього оздоблення.

ЛІТЕРАТУРА

1. 1741, с. Прикра – 15.12.1814, с. Невицьке біля Ужгорода
2. Про І. Югасевича існує низка публікацій, напр.:

Яворский Ю. А. Карпаторусский художник-писец Иоанн Югасевич и его графически-художественные произведения» и 22 снимков с его рукописей // *Яворский, Ю. А.*: Материалы для истории старинной песенной литературе в Подкарпатской Руси. – Прага: Orbis, 1934. – С. 333-337;

Мушинка М. До історії збирання українського фольклору Східної Словаччини (До Першої світової війни) // Науковий збірник Музею української культури в Свиднику. Упорядкував М. Мушинка. – Братислава-Пряшів: СПВ-ВУЛ, 1965. – С. 185-186.

З новішої літератури див.: *Cleminson R. M.* Cyrillic Manuscripts in Slovakia. A Union Catalogue. – Martin: Vydavateľstvo Matica slovenskej, 1996. – S. 103-105; *Žeňuch P.* Medzi Východom a Západom. Byzantsko-slovanská tradícia, kultúra a jazyk na východnom Slovensku. – Bratislava: Veda, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 2002. – S. 173-193; *Žeňuch P.* – *Vasiľ C. SJ.* Cyrillic Manuscripts from East Slovakia. Slovak Greek Catholics: Defining Factors and Historical Milieu. Cyrilské rukopisy z východného Slovenska. Slovenskí gréckokatolíci, vzťahy a súvislosti. – Roma-Bratislava-Košice: 2003. – S. 372-421
3. У 2003 році в рамках церковної реорганізації парафію в селі Бодружал скасували й новим центром парафії стало с. Гунківці
4. Archív Gréckokatolíckeho arcibiskupského úradu v Prešove, inv. č. 45, sign. 3.
5. *Bendasz, I. Koi, I.* A munkácsi görögkatolikus egyházmegye lelkészskégeinek 1792. évi katalogusa. – Nyíregyháza: 1994
6. *A munkácsi görögkatolikus püspökség lelkészskégeinek 1806. évi összeírása.* Szerkesztette: Udvari István.- Nyíregyháza: 1990. – S. 110. Тоді в с. Прикра жило 88 русинів греко-католиків.
7. «IWANQ ÚGAS†VIÈQ SKRÄVSKI FuNDATORQ ROKu BOÆGO A£O½». З досі невідомих нам причин цей факт у фаховій літературі лишився майже не поміченим (крім, мабуть, однієї статті: *Fric-ký A.* Objavené poklady. II. Časť // *Krásy Slovenska*, XLIV,

- 1967, č. 10. – S. 370), і чи не всюди як час побудови церкви наводиться 1777 рік. Див., наприклад, найновішу публікацію про неї: Pavlovský F. Drevené gréckokatolícke chrámy na východnom Slovensku. Svidník a okolie. Prešov: Petra, 2007. – S. 127. І. Югасевич з 1795 року жив в с. Невицьке. Прим.: з технічних причин у всіх використаних у статті церковнослов'янських текстах не наводимо титли.
8. Шима П. Из наблюдений над церковнославянским наследием Словакии. – Братислава: СПН, 1968. – С. 138. Автор там нарахував 21 малюнок І. Югасевича
 9. Яворский, Ю. А. «Карпаторусский художник-писец Иоанн Югасевич и его графически-художественные произведения» и 22 снимков с его рукописей // Яворский, Ю. А. Материалы для истории старинной песенной литературе в Подкарпатской Руси. – С. 333-337; Irmologion. Grekokatolíckij liturgijnyj spiv eparchiji Mukačevskoj. Perše vydaňa: spiv Josifa Maliniča – noty Ivana Bokšaja, textovo i notovo opravili i dopovnili: Stefan Papp i Nikifor Petraševič. – Prešov: Greko-katolíckij ordinariat, 1970. – S. 195-196; Панькевич І. Матеріали до історії мови південнокарпатських українців // Науковий збірник Музею української культури в Свиднику № 4. Книга друга. – Братислава-Пряшів: СПВ – ВУЛ, 1970. – С. 95; Rusinko M. (ed.). Múzeum ukrajinskej kultúry vo Svidníku. Sprievodca po expozícii. – Košice: Východoslovenské vydavateľstvo, 1981. – S. 26
 10. Див., напр.: Пушкаш Б. Иконопись исторической Мукачевской епархии 18 века – новые данные о творчестве мастеров-профессионалов // Kresťanský chrám byzantského obradu včera a dnes. – Prešov: PBF PU, 2000
 11. На намісній іконі Христа Пантократора місцевої грекокатолицької церкви св. Івана Хрестителя зберігся напис: «SI° IKWNY, VOÏDEÖÅP QËBAØÅNÛ. ÖÐËÄË ËÄËNHCËËP ÅÃÓ CËÄÄÄ ÅÄ ÅÓÄÄÒ ÁËËØAα. ËCËËCAØACα ÅÏ ÍÄËÒÄËË ÍÄËÍÄÄÐÄÇÍ½ËËË, ÐËU ÅË° ÅÏÄ», який означає, що їх в 1773 році «оновлювали» в Малоберезнянському монастирі ЧСВВ.
 12. Нині він зберігається в Державній науковій бібліотеці м. Пряшів. Інв. № В 25767. За дозвіл досліджувати рукопис висловлюємо щирі подяки Дирекції ДНБ в Пряшеві.
 13. Шима П. Из наблюдений над церковнославянским наследием Словакии. – Bratislava: SPN, 1968. – С. 75-76. Автор там нарахував 21 малюнок І. Югасевича.
 14. Напр.: «Анфологон». – Львів, 1638. Див.: Стасенко В. Христос і Богородиця у дереворізах кирилических книг Галичини XVII століття: особливості розробки та інтерпретації образу. – Київ: УАД-ЛАМ, 2003. – Іл. 469.

15. Початок до: «ΑΕΑΦ²ΝΟΥ ΝΕΑΑ×ΑΕΘΑΙΤ ΑΑΥ ΙΑΘΑΙΤ ²ΝΥ ΟΘΟΥ». – С. ΕΑ (21).
16. «ÀÊÀF¿СТÛ СÛ СТ¿ОÈÐÛ È ÊÁÍWÍÛ, È СÛ ÆÍ×¿ÈMÈ MË¿ϣMÈ». Львів: Ставропігійське Братство, 1699. – С. ÆÃ (43). За ласкавий дозвіл користатися цим виданням (НМЛ, СДК 390, № 310403) та іншими українськими стародруками в бібліотеці Національного музею у Львові імені Андрея Шептицького висловлюємо щирю подяку пані Н. Моздир.
17. Див.: *Логвин Г. Н.* З глибин. Гравюри українських стародруків XVI-XVIII ст. – Київ: Дніпро, 1990
18. Ілюмінація до: «PRAVILO MOL†BNO† KQ ВÆÅÑÒÂÁÍNOMU I ÆÈÊÀÍϣÁMOMU ÆÐÀÈÈÈÒÛ ÆÐÁŜÁϣÒÍMU DXU». – С. ÍÁ (55).
19. Див.: *Стасенко В.* Христос і Богородиця у дереворізах кирилических книг Галичини XVII століття: особливості розробки та інтерпретації образу. – Київ: УАД-ЛАМ, 2003.
20. Там само. – Іл. 404.
21. Див.: *Шпак О.* Українська народна гравюра XVII-XIX століть. – Львів: Інститут народознавства НАН України, 2006.
22. «ÀÊÀF¿SÒÚ ÆPÁ†SÁϣÒHÉ †ÁDINOSuÀNHJ TRORCI» [sic!]. – С. P† (85).
23. «ÀÊÀF¿SÒÚ ÆPÁ†SÁϣÒHÉ BGORODICI». – С. RÊZ (127).
24. «ÀÊÀF¿СТÛ СÛ NT¿ОÈÐÛ È ÊÁÍWÍÛ, È СÛ ÆÍ×¿ÈMÈ MË¿ϣMÈ». Львів: Ставропігійське Братство, 1699. – Перед с. 1.
25. «ÀÊÀF¿SÒÚ STOMU AÐÕÈÈÛ M¿ÕAÉÈÛ È ÃAÂÐ¿ÈÈÛ...». – С. RÛ (160).
26. «ÀÊÀFÈSÒÛ ÆÐÁ×ªÁСТНÛÈ ÂCÁªCÁªÀÈ×ÍÛÈ СÍ СТÈÕÈÐÛ È ÊÀ-НÍНÛ». – Київ: Друкарня Лаври, 1706. – С. ÐV (102). (НМЛ, СДК 393, № 310405)
27. «ÀÊÀF¿SÒÚ SÁÒ¿É SËAÂNHNE È ВСЕХВАЕÍNE ВЕÈÈÈÛ×EÍÈÖH ВАÐВАÐН». – С. СÌÈ (248).
28. *Миґура І.* Великомучениця Варвара. – Київ, 1700. Див.: *Логвин Г. Н.* З глибин. Гравюри українських стародруків XVI-XVIII ст. – Київ: Дніпро, 1990.
29. «ÀÊÀF¿SÒÛ ÆÐÁ×ªÁСТНÛÈ ÂCÁªCÁªÀÈ×ÍÛÈ СÍ СТÈÕÈÐÛ È ÊÀНÍНÛ». – Київ: Друкарня Лаври, 1706. – С. СÊÇ (227). (НМЛ, СДК 393, № 310405)
30. «ÀÊÀF¿SÒÚ QCËÈ¿P ÆÐÒÛ× ÂLDÈCÛ ÍAŠÁÂ BCÛ I ÆDISW DVÛ MRÐI». – Без пагінації.
31. Див.: *Логвин Г. Н.* З глибин. Гравюри українських стародруків XVI-XVIII ст. – Київ: Дніпро, 1990. – Іл. 447.
32. «ÀÊÀF¿SÒÚ STÛÌ ÂÐÕÒÂNÍÛÛ ÆÐÂOÏÐÒOËÍNÈÈOÏÛ ÆÂTÐÛ È ÆÀVÈÛ». – Без пагінації.

33. «ÀÈÀFÈSÒÛ İĐÀ^a×À^aСТНÛÈ ÂС^aÂС^aÄÄÈ×ÍÛÈ СÍ СТÈÕÈÐÛ È ÊÀННÛ». – Київ: Друкарня Лаври, 1706. – С. ÐÌÀ (145). (НМЛ, СДК 393, № 310405)
34. Див.: Логвин Г. Н. З глибин. Гравюри українських стародруків XVI-XVIII ст. – Київ: Дніпро, 1990. – Іл. 280.
35. «ÀÈÀF¿SÒÛ ÑТÈТАËР ÕÐÒÍÀÛ ×UÄÏÒÄÏÐÛ Í¿ÊÈÈР». – С. ÓÀÍ (411).
36. Див.: Логвин Г. Н. З глибин. Гравюри українських стародруків XVI-XVIII ст. – Київ: Дніпро, 1990. – Іл. 421.
37. «ÀÈÀF¿SÒÛ ×ÂÑÒÏÛ È ÆÈÄÏÒÄÏÐ^mÀÛ ÈÐТУ GÄÄР». – С. ÃÈZ (497).
38. Наприклад: «Тріод квітна». – Київ, 1631. Див.: Стасенко В. Христос і Богородиця у дереворізах кириличних книг Галичини XVII століття: особливості розробки та інтерпретації образу. – Київ: УАД-ЛАМ, 2003. – Іл. 554.
39. «ÀÈÀF¿SÒÛ ÂÑНÍÛ ÑТÛ». – С. ÓОÂ (575).
40. «ÀÈÀF¿SÒÛ ÂÚ ÑUÁÁOTU ÆÈÄONÍOÑÍOÛ ÃÐOÁU ÃÄÍР». – С. ÓÄÍ (613).
41. Див.: Логвин Г. Н. З глибин. Гравюри українських стародруків XVI-XVIII ст. – Київ: Дніпро, 1990. – Іл. 159.
42. «ÀÈÀFÈÑÒÛ İĐ^aÂ×À^aСТНÛÈ ÂС^aÂС^aÄÄÈ×ÍÛÈ СÍ СТÈÕÈÐÛ È ÊÀННÛ». – Київ: Друкарня Лаври, 1706. – С. KÄ (64). (НМЛ, СДК 393, № 310405)
43. «ÊÄÏÛ ÏÈÀ^mÏÉ ÊÛ ÄÄU ÍÀØÀÛ İÈÑU ÕÐOÛ». – С. JÄ (703).
44. «×ÂÑOÍÛÈ ÌÀÐÄÈÈÈÑÛ». – Без пагінації.
45. «ÀÈÀF¿СТÛ СÛ СТ¿ÕÈÐÛ È ÊÄÍWÍÛ, È СÛ İĐÍ×¿ÈMÈ MÈÍ¿^mMÈ». – Львів: Ставропігійське Братство, 1699. – С. MÄ (43), ÐKÄ (164).
46. «ÏÈÈÒÄÛ ÍÄ ÑÍÛ ÄÐ^mÄUmÛÛ». – С. WÌÀ (841).
47. Див.: Логвин Г. Н. З глибин. Гравюри українських стародруків XVI-XVIII ст. – Київ: Дніпро, 1990. – Іл. 342.
48. «PRAVILO KQ STOMU AGGLU XHRANITÄLÛ». – С. R×D (194).
49. «ÀÈÀF¿SÒÛ STOMU İÐOÐÈU İÐТ×È I ÈÐТЕÈÛ ÄÄР ²WAÍÛ». – Без пагінації. Під фігурою Івана Хрестителя знаходиться датування: «AJÈÈ (1788) MÖA AÄÄUCÒA ÄÍ^m ÈÍ (18)» та підпис автора: «IWAÍÛ PÄÀС^aÄÄÈ×Û СÈÐ^mÐСÈÈ Q İÐÈÈÐH».
50. «ÀÈÀF¿SÒÛ İÐDBNNOMU İCU NNAØEMU WNNUFÐ¿Û PUSTYNNNOÆÈÒÄ^aÈР». – С. TKÛ (329).
51. «ÀÈÀF¿SÒÛ ÑÒÐÒÄÏQ ÕÐOÍÄYÏQ». – Без пагінації.
52. «ÀÈÀF¿SÒÛ İĐ^aÂ×ÒÛÏQ ÑÒÐÄÑÒÄÏQ ÕÐOÍÄYÏQ». – С. ÖNNÄ (653).
53. «PRAVILO KÍ ВÆÒÄÄÏÛ İÐÈ×ÄÄÄN¿Û». – С. ÖÈÍ (798).
54. «ÀÈÀF¿СТÛ СÛ СТ¿ÕÈÐÛ È ÊÄÍWÍÛ, È СÛ İĐÍ×¿ÈMÈ MÈÍ¿ÄMÈ». – Львів: Ставропігійське Братство, 1699. – С. CSI (216).
55. Крім окремих згадок та вагомих досліджень В. Свенціцької, Р. Біскупського, В. Александровича, В. Делюги та інших авторів, з

новіших публікацій слід згадати монографії Агнешки Гронек (Gronek A.) про великий іконографічний пласт: *Ikony Męki Pańskiej. O przemianach w malarstwie cerkiewnym ukraińsko-polskiego pogranicza.* – Kraków: Collegium Colombinum, 2007. 426 с. та *Wokół Ukrzyżowanego. Studia nad tematem Pasji w ukraińskim malarstwie ikonowym.* – Warszawa: Neriton, 2009. – 200 с.

IVAN JUHASEVYCH AND CYRILLIC SCRIPT BOOK ORNAMENTATION

Vladyslav GRESHLYK,
Prešov University, Slovakia

Annotation. *The article tells about Ivan Yuhasevych, a well-known church and public figure, a copyist of the liturgy books, who created more than 60 books. The author makes a try to give an additional data about the art heritage of Yuhasevych, analyzing his notions to the books he had copyed. The text is the part of the VEGA 1/0063/08 project.*

Key words: *ornamentation, manuscripts, cyryllic, illustrating.*

Югасевич І. Мініатюри Христа Пантократора

*Геронтій.
Покладання в труну.*

*Югасевич І.
Покладання в труну.*

*Зубрицький Н.
Христос Виноградар. 1696 р.*

*Югасевич І.
Христос Виноградар.*

Зубрицький Н. Одигірія з архангелами. 1697 р.

Югасевич І. Одигірія з архангелами.

Зубрицький Н. Христос Пантократор на троні. 1699 р.

Югасевич І. Христос Пантократор на троні.